

Den gruppe danskere er vi forpligtede til at indgå i en dialog med. På det punkt må vi nok indrømme, at det har været godt, at der er blevet rusket lidt op i nogle af os herinde, der tidligere nok har undervurderet betydningen af den usikkerhed, som rammer et bredt udsnit af danskere.

Hermed påstår jeg ikke, at der på nogen måde er tale om en muslimsk trussel/islamisering, overhovedet ikke. Men jeg siger, at det er nødvendigt at tage befolkningens signaler alvorligt. I den sammenhæng er det vigtigt at skelne mellem Dansk Folkepartis folketingspolitikere, der bevidst manipulerer med frygten og derfor er vanskelige at tage alvorligt, og så de relativt mange danskere, der tror på og frygter skræmmebillederne.

I den forbindelse vil jeg kort nævne, selv om det måske nok ligger uden for dagsordenen, at det ikke er det afgørende at ændre udlændingeloven. Det er derimod vigtigt, at velfærds-samfundet fungerer på kerneområderne og opfattes som troværdigt af borgerne. Det er en opgave, som Det Radikale Venstre vil arbejde på at løse endnu bedre fremover.

Dialogen handler imidlertid ikke om at finde et kompromis. Der kan nemlig ikke indgås et kompromis om, at der er sket en islamisering, for den påstand hører til i det absurde katalog af Dansk Folkepartis vrangforestillinger. Som kulturministeren meget flot har redegjort for, er det snarere omvendt. Det er bemærkelsesværdigt, hvor lidt dansk kultur egentlig inspireres af den mellemøstlige kultur.

Det kan også illustreres ved at fremhæve et par talstørrelser fra virkelighedens verden. Udlændinge fra såkaldt mindre udviklede lande udgør mindre end 4 pct. af den samlede danske befolkning. Heraf er måske små 2 pct. muslimer, og tallet inkluderer også danske muslimer. Det er ikke, i hvert fald for Det Radikale Venstre, noget, der kan opfattes som en islamisering. Der er heller ikke tale om, og jeg citerer: »at Danmark nu i tordnende tempo omdannes til et multietnisk samfund« som fru Pia Kjærsgaard skrev for nylig. Det er propaganda af værste skuffe.

Hvad er der så tale om? For der sker ændringer i gadebilledet, det skal ikke benægtes. Hvorvidt Danmark om måske 100 år får flere muslimer end kristne, ved jeg ikke, men til gengæld er det sikkert, at Danmark langsomt bevæger sig mod at blive et multikulturelt sam-

fund. Men kodeordet er og skal selvfølgelig være: langsomt.

Den forandring er ikke udtryk for noget nyt. Danmark har altid været præget af forskellige kulturer, men når nye kulturer mødes, dannes en ny fælleskultur, hvor det bedste fra de forskellige kulturer kodes sammen, sprog og traditioner udvikler sig, heldigvis, for hvis traditionen bliver til kedelig traditionalisme, uddør traditionen langsomt.

Dansk Folkeparti ønsker at bevare den danske kultur, men argumenterer for status quo. Det er et paradoks, for status quo har sandelig aldrig karakteriseret dansk kultur, vel ikke nogen kultur overhovedet. Det er kun ved at forandre og forny sig, at det bedste fra den danske kultur og danske traditioner bevares.

Der er et sidste aspekt, som jeg afslutningsvis vil berøre, det er egentlig et spørgsmål til Dansk Folkeparti. Det er interessant, at Dansk Folkeparti konstant og helt proportionsløst sværger til den danske kultur, samtidig med at partiet næsten altid argumenterer for, at kulturbevilningerne skal nedskæres. Hvordan hænger det sammen? Det er dog utroligt, at Dansk Folkeparti er så optaget af den danske kultur, men ikke ønsker at støtte danske kulturinstitutioner. På den anden side er det selvfølgelig blot en understregning af, at partiets politik heller ikke på dette område hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det var, som jeg havde forestillet mig, ord, ord, ord, men ikke nogen realiteter bag ved ordene, sådan at forstå, at når hr. Svane nævner, at der er angst hos mange, så synes jeg, at hr. Svane skulle forholde sig til den angst, der er, for det er helt rigtig.

Nu har vi ikke i dag tænkt os i Dansk Folkeparti at tage fat på de gode meningsmålinger, men det er der sådan set andre, der så gør, og så kan vi selvfølgelig godt kommentere dem, og det er jo klart, at de meningsmålinger, vi står med i øjeblikket, med op mod 20 pct. af vælgerne bag os, jo er udtryk for, at der er rigtig mange folk i dette land, der er angste, og det kan tilsyneladende ikke lykkes hverken regeringen og dermed heller ikke Det Radikale Venstre at forklare befolkningen, at den udvikling, der er sat i gang, er rigtig.

Hr. Svane sagde, at det jo er en langsom udvikling. Jamen det er den langsomme udvikling, vi er forfærdelig bange for, og det kunne være,